

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se en logisk sammenhæng i tigerspringet fra den rene forsikringsordning til en skattefinansieret, statslig a-kasse. Herudover mener jeg, at beslutningsforslaget gennemgående er modstridende, og jeg har svært ved at se, hvad det er, forslagsstillerne egentlig gerne vil.

Forslagsstillerne ønsker at effektivisere arbejdsgangene, således at medlemmerne oplever et mindre bureaukratisk system, og ved at erstatte de private, statsanerkendte a-kasser med en statslig a-kasse, som lægges sammen med AF, vil forslagsstillerne endvidere opnå en besparelse på udgifterne til administrationen.

Jeg mener ikke, der er holdepunkter for at antage, at det ville være mere effektivt at lade én og samme myndighed varetage to så forskelligartede opgaver. Selv om a-kasserne og AF i en vis udstrækning bruger de samme oplysninger, så varetager de vidt forskellige opgaver. A-kasserne skal beregne og udbetale ydelser til medlemmerne og samtidig sikre sig, at medlemmerne opfylder betingelserne for at få de pågældende ydelser. Herudover yder a-kasserne en bred vejledningsindsats over for deres medlemmer såvel om ret til dagpenge og efterløn som udarbejdelse af handlingsplaner m.v.

AF skal formidle ledig arbejdskraft til ledige job, herunder gennem afgivelse af tilbud søge at give ledige de kvalifikationer, der gør, at de ledige kan varetage de ledige job.

Det er klart, at når AF og a-kasserne i stor udstrækning skal benytte sig af samme informationer, så er informationsudvekslingen ganske omfattende og i øvrigt automatisk, ligesom samarbejdet i øvrigt om betjeningen af den enkelte ledige er betydeligt. Der er i høj grad tale om udveksling af elektroniske informationer, hvor der ikke ville kunne opnås nogen væsentlig gevinst ved, at a-kassen befinder sig i samme lokale som AF eller integreres i AF-systemet.

Jeg mener også, at forslagsstillerne er gået galt i byen, når de anfører, at man kan nedbringe udgifterne til administration ved, at man opretter en statslig a-kasse under AF, hvor omkostningerne til administrationen skal finansieres over skatten. Vi taler her om 36 arbejdsløshedskasser med tilsammen 1.029 afdelinger med et personale på 5.044 medarbejdere, der vejleder, udbetaler og administrerer store dele af arbejdsmarkedsløvgivningen, primært arbejdsløshedsforsikringsloven. Alt andet lige vil forslaget om at integrere a-kasserne med AF

betyde en væsentlig statslig merudgift, også uanset om der fortsat skal opkræves administrationsbidrag fra medlemmerne.

Jeg mener ikke, at Folketinget er forvænt med, at Frihed 2000 stiller forslag om at overføre opgaver fra private til staten, ej heller forvænt med, at Frihed 2000 fremsætter forslag om at øge de offentlige udgifter. Det er der grund til at notere.

Forslagsstillerne nævner endvidere den mulighed, at a-kasserne slås sammen til én kasse, som fysisk befinder sig på AF, men at den vedbliver at være en selvstændig enhed. Så er det, jeg undres igen. Hvordan kan forslagsstillerne bibeholde en statslig a-kasse som en selvstændig enhed og samtidig opnå den ønskede administrative forenkling, såvel over for medlemmerne, som mellem a-kassen og AF?

Det kan næppe komme som den store overraskelse, at jeg ikke kan tilslutte mig tanken om en central statslig a-kasse.

Jeg er ked af, hvis det får billedet af mit indhold af beton til at krakelere for flere ordførere, men jeg går ikke ind for, at vi danner en sådan central statslig a-kasse. Og det gør jeg ikke, fordi de fagligt afgrænsede private a-kasser har nogle indlysende fordele, som det er væsentligt at fastholde, hvilket jeg for ganske nylig har redegjort for under behandlingen af et andet beslutningsforslag.

Jeg var egentlig fristet til at læse mit indlæg fra beslutningsforslag nr. B 98 op, men da jeg tidligere har hørt, at det kan være godt med lidt frisk luft, og da jeg under debatten måske nok har nogle mistænkt for at trænge til det, vil jeg kort gengive lidt af det, jeg sagde tilbage i marts måned:

Fagligt afgrænsede a-kasser sikrer bl.a. et indgående kendskab til løn- og arbejdsvilkårene og uddannelserne inden for deres område. De afgrænsede a-kasser sikrer mulighed for at give medlemmerne en god og kvalificeret rådgivning og vejledning om relevante forhold på arbejdsmarkedet og mulighed for at etablere en tæt kontakt til arbejdsgiverne inden for faget og hermed bidrage til at få medlemmerne i arbejde.

Regeringen kan af de nævnte grunde ikke støtte forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan kun tilslutte mig arbejdsministerens opfattelse af, at det i sandhed er en mærkværdig dag, når vi skal behandle et beslutningsforslag